

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (kasačního senátu) 8. října 2015

Věc T-464/14 P

Risto Nieminen
v.
Rada Evropské unie

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povyšování — Povyšovací řízení za roky 2010 a 2011 — Rozhodnutí o nepovyšení navrhovatele do platové třídy AD 12 — Právo na spravedlivý proces — Právo na obhajobu — Rozsah soudního přezkumu v prvním stupni — Zjevně nesprávné posouzení — Neexistence nesprávného právního posouzení nebo zkreslení — Kasační opravný prostředek, který je po právní stránce zcela zjevně neopodstatněný“

Předmět: Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2014, Nieminen v. Rada (F-81/12, Sb. VS, EU:F:2014:50), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Rozhodnutí: Kasační opravný prostředek se zamítá. Risto Nieminenovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Shrnutí

1. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Přezkum posouzení důkazů, které provedl Soud pro veřejnou službu, ze strany Tribunálu — Vyloučení s výjimkou případu zkreslení*

(Článek 257 odst. 3 SFEU; statut Soudního dvora, příloha I, čl. 11 odst. 1)

2. *Kasační opravný prostředek — Důvody kasačního opravného prostředku — Přezkum postupu, kterým Soud pro veřejnou službu odmítl nařídít organizační procesní opatření a důkazní opatření, ze strany Tribunálu — Rozsah*

(Statut Soudního dvora, příloha I, článek 11)

3. *Úředníci — Povýšení — Srovnávací přezkum zásluh — Posuzovací pravomoc administrativy — Soudní přezkum — Meze*

(Služební řád, článek 45)

4. *Úředníci — Povýšení — Srovnávací přezkum zásluh — Posuzovací pravomoc administrativy — Rozsah — Zohlednění hodnotících posudků — Další skutečnosti, které mohou být zohledněny*

(Služební řád, článek 45)

5. *Úředníci — Povýšení — Srovnávací přezkum zásluh — Způsoby — Povinnost provést srovnávací přezkum zásluh u všech úředníků připadajících v úvahu pro povýšení — Rozsah*

(Služební řád, článek 45)

1. Podle čl. 257 odst. 3 SFEU a čl. 11 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora jsou opravné prostředky podávané k Tribunálu omezeny na právní otázky, jelikož jedině Soud pro veřejnou službu je příslušný zjišťovat skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost těchto zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a dále tento skutkový stav posuzovat, s výhradou zkreslení důkazů. Posuzování skutkového stavu tedy není s výjimkou případu zkreslení důkazních prostředků předložených tomuto soudu právní otázkou, která by jako taková podléhala přezkumu Tribunálu, jenž rozhoduje o kasačním opravném prostředku. Tribunál je příslušný pouze k provedení přezkumu právní kvalifikace skutkového stavu a právních důsledků, které z něj Soud pro veřejnou službu vyvodil.

(viz body 26 a 35)

Odkazy:

Tribunál: usnesení ze dne 16. září 2013, Bouillez v. Rada, T-31/13 P, Sb. VS, EU:T:2013:521, body 34 a 49 a citovaná judikatura, a ze dne 20. září 2013, Van Neyghem v. Rada, T-113/13 P, Sb. VS, EU:T:2013:568, bod 31 a citovaná judikatura

2. Soud pro veřejnou službu má v zásadě diskreční pravomoc posoudit, zda je užitečné nařídit, aby byly předloženy důkazy, které jsou nezbytné k řešení sporů, jež mu byly předloženy. Průkazný nebo neprůkazný charakter procesních písemností spadá do jeho svrchovaného posouzení skutkových okolností, které nepodléhá přezkumu Tribunálu v rámci řízení o kasačním opravném prostředku, s výjimkou případu zkreslení důkazů předložených Soudu pro veřejnou službu nebo jestliže z dokumentů založených do spisu vyplývá věcná nesprávnost zjištění tohoto soudu.

(viz bod 27)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 16. července 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland v. Komise, C-385/07 P, Sb. rozh., EU:C:2009:456, bod 163 a citovaná judikatura

3. Orgán oprávněný ke jmenování má při srovnávacím přezkumu zásluh úředníků, kteří jsou uchazeči o povýšení, širokou posuzovací pravomoc a přezkum unijního soudu se v této oblasti musí omezit na to, zda vzhledem k prostředkům a důvodům, které mohly vést administrativní orgán k jeho posouzení, tento orgán nepřekročil meze, které by mohly podléhat kritice, a nepoužil svoji pravomoc zjevně nesprávným způsobem. Unijní soud tedy nemůže nahradit svým posouzením kvalifikací a zásluh uchazečů posouzení orgánu oprávněného ke jmenování.

Pro zachování v tomto ohledu užitečného účinku prostoru pro uvážení, který normotvůrce zamýšlel svěřit uvedenému orgánu v oblasti povyšování, nemůže unijní soud zrušit rozhodnutí pouze z toho důvodu, že má za to, že existují skutečnosti vzbuzující možné pochybnosti o posouzení orgánu oprávněného ke jmenování, či dokonce prokazující existenci nesprávného posouzení. Unijnímu soudu tedy nepřisluší provádět podrobný přezkum všech spisů uchazečů připadajících v úvahu pro povýšení, aby se ujistil, že sdílí závěr, k němuž dospěl uvedený orgán, neboť pokud by takto postupoval,

překročil by rámec přezkumu legality, který má provádět, a svým vlastním posouzením zásluh uchazečů připadajících v úvahu pro povýšení by nahradil posouzení orgánu oprávněného ke jmenování. Široká posuzovací pravomoc takto přiznaná uvedenému orgánu je však omezena nutností pečlivě a nestranně ve služebním zájmu a v souladu se zásadou rovného zacházení provést srovnávací přezkum zásluh uchazečů. V praxi musí být tento přezkum proveden na rovném základě a vycházet ze srovnatelných informačních zdrojů.

(viz body 36 a 37)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek ze dne 21. dubna 1983, *Ragusa v. Komise*, 282/81, Recueil, EU:C:1983:105, body 9 a 13

Tribunál: rozsudky ze dne 15. září 2005, *Casini v. Komise*, T-132/03, Sb. VS, EU:T:2005:324, bod 52, a ze dne 15. ledna 2014, *Stols v. Rada*, T-95/12 P, Sb. VS, EU:T:2014:3, body 29 až 32 a citovaná judikatura

4. Vzhledem k tomu, že povinnost orgánu oprávněného ke jmenování provést srovnávací přezkum zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení, stanovená v článku 45 služebního řádu, je zároveň vyjádřením zásady rovného zacházení s úředníky a jejich práva na služební postup, představuje posouzení jejich zásluh rozhodující kritérium. Článek 45 odst. 1 služebního řádu v tomto ohledu stanoví, že při srovnávacím přezkumu zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení přihlíží uvedený orgán zejména k posudkům vypracovaným ve vztahu k úředníkům, k tomu, jaké jiné jazyky než ty, jejichž důkladnou znalost doložili, používají při výkonu služebních povinností, a případně k míře jejich služební odpovědnosti. Uvedené ustanovení ponechává orgánu oprávněnému ke jmenování jistý prostor pro uvážení ohledně významu, který uvedený orgán přisoudí každému ze tří uvedených kritérií při srovnávacím přezkumu zásluh, při současném dodržení zásady rovného zacházení.

Orgán oprávněný ke jmenování podpůrně může, v případě rovnosti zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení po použití tří kritérií výslovně uvedených v čl. 45 odst. 1 služebního řádu, zohlednit další skutečnosti, jako je věk úředníků a počet odpracovaných let v platové třídě či ve službě; v takovém případě mohou uvedená kritéria představovat při výběru rozhodující faktory.

(viz body 38 a 39)

Odkazy:

Tribunál: rozsudky ze dne 16. května 2013, *Canga Fano v. Rada*, T-281/11 P, Sb. VS, EU:T:2013:252, bod 43 a citovaná judikatura, a ze dne 15. ledna 2014, *Stols v. Rada*, EU:T:2014:3, body 33 a 34 a citovaná judikatura

5. Zásada rovného zacházení s úředníky a jejich právo na služební postup vedou k tomu, že srovnávací přezkum zásluh úředníků připadajících v úvahu pro povýšení podle čl. 45 odst. 1 služebního řádu se vztahuje na všechny úředníky připadající v úvahu pro povýšení, bez ohledu na služební povinnosti, které vykonávají. Nařízení č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců, v tomto ohledu ukončilo rozlišování, které se předtím uplatňovalo, mezi pracovními místy, jež nemají jazykovou povahu a která byla obsazena úředníky, kteří patřili do kategorií A až D, a pracovními místy jazykové povahy, která byla obsazena úředníky, kteří spadali do kategorie LA, a zavedlo novou strukturu služebního postupu, která zahrnuje dvě funkční skupiny, a sice funkční skupinu asistentů (AST), jež nahrazuje dřívější kategorie C a B, a funkční skupinu administrátorů (AD), jež nahrazuje dřívější kategorii A, jakož i jazykovou kategorii LA. Jelikož měl tedy normotvůrce v úmyslu sloučit do jedné funkční skupiny všechny administrátory, kteří vykonávají jazykové nebo jiné úkoly, má orgán oprávněný ke jmenování příslušný k rozhodování o povýšení provést jednotný srovnávací přezkum zásluh všech administrátorů připadajících v úvahu pro povýšení do jednotlivých platových tříd.

(viz body 40 a 41)

Odkazy:

Tribunál: rozsudky ze dne 19. března 2003, Tsarnavas v. Komise, T-188/01 až T-190/01, Recueil FP, EU:T:2003:77, bod 121, a ze dne 15. prosince 2010, Almeida Campos a další v. Rada, F-14/09, Sb. VS, EU:F:2010:167, bod 35